

valent for en saadan Indtægt, som den hidtil lovmæssigt har havt, og saa følger deraf lettelig, at der ved Bestemmelsen af Dommerstandens Gager vilde blive fulgt et meget knapt System. Jeg kan vel erkjende, at visse Indtægter have Fordeel for visse, men jeg maa paa den anden Side ogsaa paa det Bestemteste antage, at Dommerne ikke ville være tjente med, at de af dem hidtil oppebaarne uvisse Indtægter skulde reduceres betydeligt, for at de kunde have Indtægter paa en visere Maade; jeg troer derfor, at man maatte gaae ud fra den Forudsætning, at der vilde blive givet dem et passende Æquivalent for de Indtægter, de hidtil havde havt, naar man skulde gaae ind paa at udarbejde Forslag til en fast Gageringsmaade, men jeg maa i saa Henseende tillade mig at anføre, at der desuden er andre Betæneligheder imod, at et saadant Forslag strax tages under Behandling, thi for det Første er det dog unægteligt, at der ved Redlæggelsen af Birker og ved flere andre Forandringer i Jurisdictionernes Stilling kan indtræde ikke ganske ubetydelige Forandringer i Embedsmændenes Antal og i hele det deraf følgende Gageringsystem. For det Andet troer jeg ogsaa, at det ikke for Retsbetjentene er at vente, at deres Indtægter i Reglen ville formindskes, men snarere, at de ville forøges; de ville efter al Sandsynlighed ved den tiltagende Selveiendom faae større Gebyrer, navnlig ved Eiendommens Overdragelse, end tidligere er tilfaldt dem, og selv om der i andre Retninger paa anden Maade skulde ske nogen Indskrænkning i deres Indtægter ved Forandring i Lovgivningen, saa troer jeg dog ikke, at det vil opveie den Forandring til det Bedre for Retsbetjentene, som vil flyde af det Modsatte. Derom kan der nu imidlertid være forskellige Meninger, men jeg troer, at den første Forudsætning, som man maatte gaae ud fra, naar man vilde tænke paa en saadan Forandring som den tilføjede, var, at Erstatningen blev nogenlunde fuldstændig, eftersom ellers Dommerstanden i det Hele vil blive sat paa for knappe Raar, men jeg troer ikke, at den Indstilling, som er gjort under Nr. 17, tyder paa, at der vil være megen Tilværelighed til at gjøre Erstatningen fuldstændig.

Krieger: Jeg skulde ikke have tilladt mig at tage Deel i Forhandlingen, dersom der ikke med Hensyn til Udvalgets Fleertals Indstilling under Nr. 17 — thi det er ikke Udvalgets Indstilling, uagtet det seer saaledes ud paa Betænkningen, der, hvor Indstillingen foreligger — var det Forhold, at den ærede Ordfører hører til Mindretallet, hvilket naturligtvis forarsager, at han, som Ordfører for hele Udvalget, overfor Fleertallets Billie ikke ret vel kan optræde saaledes i mod dette Forslag, som han ikke har tiltraadt, som han vilde have gjort, hvis han havde staaet friere; det er derfor jeg vil tillade mig med et Par Ord at udtale mig imod Forslaget. Der er, som Grund for dets Antagelse, væsentligt fremført, at man derved skulde give en Impuls til, at Dommerne komme paa fast Gage; det er altsaa ikke egentlig som Forslag, at man sætter Præis paa det, men man sætter Præis paa det, for derved at opnaae noget Andet; men nu maatte dette Andet, som man saaledes vil opnaae, være noget utvivlsomt Godt, naar man af den Grund skulde antage Forslaget, og dette Forslag maatte være idetmindste afgjort uskadeligt, hvis man saaledes skulde bruge det som Middel. Jeg anseer det imidlertid for et meget tvivlsomt Spørgsmaal, om det virkelig vilde være rigtigt nu at arbejde paa, at faae en fast Gageringsplan for Underdommerne og saaledes foreløbigt skyde det hele Spørgsmaal om Retspleiens Omordning fra sig; jeg vil ikke sige, at det er absolut galt, thi Sagen har jo slet ikke været forhandlet, Sagen har slet ikke været prøvet eller drøftet, men jeg paastaaer, at det er et meget tvivlsomt Spørgsmaal, om man kan ansee det for ønskeligt nu at faae en fast Gageringsplan for Underdommerne, altsaa skydende det hele Spørgsmaal om Retspleiens Omorganisation fra sig, eller om man ikke snarere maa ansee det som den rette Maade at tage fat paa Sagen, saaledes at det ene ordnes i Forbindelse med det Andet, saaledes altsaa, at man ikke trækker dette ene Punkt frem og lader alle de andre i høj Grad vigtige Spørgsmaal ligge aldeles uberørte. Jeg indseer altsaa ikke Andet, end at det Formaal, som man vil opnaae, naar man vil gaae denne Vej, ingenlunde er et